

USTAWA

z dnia 2019 r.

o ubezpieczeniach eksportowych gwarantowanych przez Skarb Państwa oraz o zmianie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady, ogólne warunki i tryb udzielania ubezpieczeń eksportowych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., zwaną dalej „Korporacją” oraz gwarantowania tych ubezpieczeń przez Skarb Państwa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca krajowy – przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212), który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) przedsiębiorca zagraniczny – przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293);
- 3) przedsiębiorca zależny – przedsiębiorcę zagranicznego, nad którym przedsiębiorca krajowy sprawuje kontrolę, w rozumieniu art. 3 pkt 34 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, z późn. zm.²⁾);
- 4) kontrakt eksportowy – umowę lub inną czynność prawną, na podstawie której, zgodnie z prawem właściwym, dochodzi lub ma dojść do zbycia, oddania do używania towarów lub świadczenia usług, zawartą przez przedsiębiorcę krajowego i wykonywaną poza ~~terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;~~

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio - i długoterminowym Dz. Urz. WE L 148 z 19.5.1998, str. 22; Dz. Urz. UE L 122 z 16.5.2003, str. 1.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 398, 650, 1629, 2212 i 2244.

- 5) umowa przedsiębiorcy zależnego – umowę lub inną czynność prawną, na podstawie której, zgodnie z prawem właściwym, dochodzi lub ma dojść do zbycia, oddania do używania towarów lub świadczenia usług, zawartą przez przedsiębiorcę zależnego i wykonywaną poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) konsorcjum – umowę zawartą przez przedsiębiorców krajowych lub przedsiębiorców krajowych i przedsiębiorców zagranicznych, przez którą strony zobowiązują się, do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego poprzez działanie w sposób oznaczony;
- 7) inwestycja bezpośrednia za granicą – wykonywanie przez przedsiębiorcę krajowego albo jego przedsiębiorcę zależnego działalności gospodarczej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polegającej w szczególności na:
 - a) nabyciu przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części,
 - b) utworzeniu i prowadzeniu przedsiębiorstwa,
 - c) dokonywaniu nakładów na rozszerzenie działalności prowadzonego przedsiębiorstwa,
 - d) dokonywaniu i zwrotu dopłat oraz udzielaniu przez wspólników pożyczek,
 - e) nabywaniu własności i innych praw na nieruchomości oraz innych aktywach trwałych znajdujących się w kraju inwestycji w związku z prowadzonym przedsiębiorstwem,
 - f) nabyciu w podmiocie zagranicznym udziałów, akcji albo innych praw korporacyjnych o podobnym do udziałów i akcji znaczeniu;
- 8) instrument finansujący – umowę lub inną czynność prawną służącą, zgodnie z prawem właściwym, finansowaniu albo refinansowaniu, w całości albo w części, kontraktu eksportowego, umowy przedsiębiorcy zależnego lub inwestycji bezpośredniej za granicą, w szczególności:
 - a) kredyt bankowy,
 - b) pożyczkę,
 - c) limit kredytowy na wystawianie gwarancji lub akredytyw,
 - d) nabycie lub zagwarantowanie emisji papierów wartościowych o charakterze dłużnym, w szczególności obligacji,
 - e) wykup wierzytelności,
 - f) leasing;
- 9) jednostka finansująca – podmiot, który udziela instrumentu finansującego;

- 10) zagraniczna agencja kredytów eksportowych – agencja kredytów eksportowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylającego decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz. Urz. L 326 z 09.12.2011, str. 45, z późn. zm.³⁾);
- 11) szczególny interes Rzeczypospolitej Polskiej – mierzalna korzyść dla Rzeczypospolitej Polskiej o dużej skali, wynikająca ze:
 - a) wzrostu eksportu lub zatrudnienia,
 - b) zwiększenia udziału przedsiębiorcy krajowego lub przedsiębiorcy zależnego w rynku zagranicznym.

Art. 3. 1. Korporacja wykonuje działalność w zakresie udzielania ubezpieczeń eksportowych gwarantowanych przez Skarb Państwa, zwanych dalej „ubezpieczeniami eksportowymi”.

2. Ubezpieczenie eksportowe dotyczy:

- 1) instrumentów finansujących;
- 2) kontraktów eksportowych;
- 3) inwestycji bezpośrednich za granicą;
- 4) umów przedsiębiorców zależnych;
- 5) innych czynności prawnych, niż wymienione w pkt 1–4, o ile Komitet Polityki Ubezpieczeń Eksportowych, zwany dalej „Komitetem” wyrazi zgodę na udzielenie ubezpieczenia eksportowego.

Art. 4. Ubezpieczenie eksportowe jest udzielane w formie:

- 1) ubezpieczenia bezpośredniego;
- 2) ubezpieczenia pośredniego (reasekuracji);
- 3) udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez zagraniczną agencję kredytów eksportowych;
- 4) gwarancji ubezpieczeniowej.

Art. 5. 1. Udzielenie ubezpieczenia eksportowego jest poprzedzone oceną ryzyka.

2. Ubezpieczenie eksportowe, z wyjątkiem ubezpieczeń, o których mowa w ust. 3–5, obejmuje szkody, które są następstwem zdarzeń określonych jako:

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 36 z 11.02.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 37 z 09.02.2018, str. 1.

- 1) ryzyko handlowe,
- 2) ryzyko polityczne,
- 3) inny rodzaj ryzyka, niż wymienione w pkt 1 i 2, o ile został określony w dyrektywie 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym.

3. Ubezpieczenie eksportowe inwestycji bezpośredniej za granicą obejmuje szkody, które są następstwem zdarzeń określonych jako ryzyko polityczne.

4. Ubezpieczenie eksportowe, o którym mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5, obejmuje szkody poniesione przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej, będące następstwem ziszczenia się co najmniej jednego ryzyka określonego w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 8.

5. Do ubezpieczenia eksportowego udzielanego w formie gwarancji ubezpieczeniowej nie stosuje się ust. 2–4.

6. Ubezpieczenie eksportowe nie obejmuje utraconych korzyści ani innych szkód pośrednich poniesionych przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej, chyba że Komitet potwierdzając istnienie szczególnego interesu Rzeczypospolitej Polskiej wyrazi na to zgodę.

7. W przypadku gdy w sprawie udzielenia ubezpieczenia eksportowego Korporacja określiła ryzyko jako bardzo wysokie, przekazuje sprawę Komitetowi do decyzji, jeśli przewiduje możliwość wystąpienia szczególnego interesu Rzeczypospolitej Polskiej uzasadniającego udzielenie tego ubezpieczenia.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje ryzyk, które mogą być objęte ubezpieczeniem eksportowym, o których mowa w ust. 2 i 3, mając na względzie harmonizację niniejszej ustawy w tym zakresie z wytycznymi dyrektywy Rady 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji podstawowych przepisów dotyczących zasad ubezpieczeń kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym, w tym zdarzeń objętych poszczególnymi rodzajami ryzyka oraz okresów ryzyka, obejmowanych ubezpieczeniem eksportowym.

Rozdział 2

Udzielanie ubezpieczeń eksportowych

Art. 6. 1. Ubezpieczającym, ubezpieczonym lub zlecającym wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej są:

- 1) przedsiębiorca krajowy;
- 2) strona konsorcjum, w skład którego wchodzi przedsiębiorca krajowy realizujący kontrakt eksportowy w ramach tego konsorcjum;
- 3) przedsiębiorca zależny;
- 4) jednostka finansująca.

2. Przedsiębiorca zależny może być ubezpieczonym wyłącznie gdy ubezpieczającym jest przedsiębiorca krajowy.

3. W przypadku udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez zagraniczną agencję kredytów eksportowych agencja ta może zwrócić się do Korporacji o udzielenie ubezpieczenia eksportowego.

4. Ubezpieczenie eksportowe nie może zostać udzielone, jeżeli wskutek jego udzielenia zostałby przekroczony limit zobowiązań Korporacji z tytułu ubezpieczeń eksportowych, o którym mowa w art. 34.

5. Podmiotom, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje roszczenie o uzyskanie ubezpieczenia eksportowego.

Art. 7. 1. Ubezpieczenie eksportowe, z wyjątkiem ubezpieczenia inwestycji bezpośredniej za granicą oraz instrumentu ją finansującego, jest udzielane gdy jest związane z towarami i usługami uznanymi za krajowe.

2. Ubezpieczenie kontraktu eksportowego, za zgodą Komitetu, może zostać udzielone bez względu na wymóg, o którym mowa w ust. 1, jeżeli kontrakt eksportowy został zawarty na okres ryzyka krótszy niż dwa lata.

3. Ubezpieczenie eksportowe może zostać udzielone mimo niespełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy jest ono związane ze szczególnym interesem Rzeczypospolitej Polskiej. Udzielenie ubezpieczenia eksportowego wymaga zgody Komitetu.

Art. 8. Towar lub usługę uznaje się za krajowe, jeżeli udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego i umowy przedsiębiorcy zależnego wynosi maksymalnie od 60% do 90%, w zależności od rodzaju eksportowanych towarów i usług oraz okresu ryzyka objętego ubezpieczeniem eksportowym.

Art. 9. 1. Ustalenie krajowego pochodzenia towaru i usługi, eksportowanych w ramach kontraktu eksportowego lub dostarczanych w ramach umowy przedsiębiorcy zależnego, następuje przed wykonaniem przez Korporację zobowiązania z tytułu ubezpieczenia eksportowego poprzez udowodnienie na podstawie dowodów przedstawionych przez ubezpieczającego lub przedsiębiorcę krajowego lub zależnego, który zawarł z Korporacją umowę, o której mowa w art. 17 ust. 1.

2. Udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego ustala się w odniesieniu do ogółu towarów lub usług zbywanych w ramach tego kontraktu lub tej umowy.

3. Krajowe pochodzenie towaru i usługi może być wykazane poprzez udowodnienie minimalnego procentowego udziału składników pochodzenia krajowego w przychodzie netto, liczonego jako różnica 100% i wyrażonego w procentach maksymalnego udziału składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

4. Minimalny procentowy udział składników pochodzenia krajowego w przychodzie netto może być wykazany przez udowodnienie pochodzenia krajowego wybranych składników.

5. Składnikami pochodzenia zagranicznego towaru lub usługi są poniesione na rzecz przedsiębiorcy zagranicznego lub organów władzy publicznej państw obcych:

- 1) koszty wytworzenia towaru lub usługi w rozumieniu art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
- 2) cena nabycia towaru lub usługi w rozumieniu art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

– odpowiednio poniesione lub zapłacona przez przedsiębiorcę krajowego w związku z realizacją kontraktu eksportowego a przez przedsiębiorcę zależnego w związku z realizacją umowy przedsiębiorcy zależnego.

6. Składnikami pochodzenia krajowego towaru lub usługi są:

- 1) inne, niż wymienione w ust. 5, koszty wytworzenia lub cena nabycia towaru lub usługi,
- 2) koszty zakupu surowców lub półproduktów, które nie są wydobywane ani wytwarzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub których odpowiedniki wydobywane lub wytwarzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie posiadają parametrów określonych w kontrakcie eksportowym albo umowie przedsiębiorcy zależnego

– poniesione przez przedsiębiorcę krajowego w związku z realizacją kontraktu eksportowego a przez przedsiębiorcę zależnego w związku z realizacją umowy przedsiębiorcy zależnego;

3) marża na realizację kontraktu eksportowego i umowy przedsiębiorcy zależnego, wyliczona jako różnica przychodu netto oraz ogółu kosztów i wydatków wytworzenia lub nabycia towaru lub usługi.

7. W przypadkach udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez zagraniczną agencję kredytów eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowej, Korporacja ustala pochodzenie towaru lub usługi, eksportowanych w ramach kontraktu eksportowego lub dostarczanych w ramach umowy przedsiębiorcy zależnego przed udzieleniem ubezpieczenia eksportowego. Ustalenie pochodzenia towaru lub usługi, dokonywane jest na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorcę krajowego, przedsiębiorcę zależnego albo zagraniczną agencję kredytów eksportowych. Przepisów ust. 1, ust. 3-4 i art. 10 oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ust. 8 pkt 2 nie stosuje się.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

- 1) maksymalny procentowy udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego i umowy przedsiębiorcy zależnego, umożliwiający uznanie towaru lub usługi za krajowe,
- 2) rodzaje dowodów, na podstawie których ustala się pochodzenie towaru lub usługi, uwzględniając możliwość ustalenia na ich podstawie udziału procentowego składników pochodzenia krajowego albo składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto

– uwzględniając rodzaj towaru lub usługi eksportowanych w ramach kontraktu eksportowego lub dostarczanych w ramach umowy przedsiębiorcy zależnego oraz okres ryzyka obejmowanego ubezpieczeniem eksportowym.

Art. 10. 1. W przypadku niezrealizowania kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego w całości krajowe pochodzenie towaru lub usługi, które są eksportowane w ramach kontraktu eksportowego lub dostarczane w ramach umowy przedsiębiorcy zależnego ustala się, na wniosek ubezpieczającego, w niezrealizowanym zakresie w odniesieniu do zakładanego na dzień zawierania kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego ogółu towarów lub usług, które miały być dostarczone w ramach tego kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego.

2. W przypadku wystąpienia w trakcie realizacji kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego okoliczności skutkujących brakiem uznania eksportowanego towaru lub usługi za krajowe, które są niezależne od przedsiębiorcy, pochodzenie towaru lub usługi,

które są eksportowane w ramach kontraktu eksportowego lub dostarczanych w ramach umowy przedsiębiorcy zależnego, ustala się na wniosek ubezpieczającego, zgodnie z ust. 1, przy czym stopień realizacji kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego nie jest brany pod uwagę.

3. Okoliczności, o których mowa w ust. 2, obejmują w szczególności zmianę kursów walut, cen podstawowych surowców, półproduktów i usług stosowanych w trakcie realizacji kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego.

Art. 11. 1. Korporacja udziela ubezpieczenia eksportowego na podstawie umowy zawartej z ubezpieczającym, zlecającym udzielenie gwarancji ubezpieczeniowej albo zagraniczną agencją kredytów eksportowych.

2. Maksymalny procentowy udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego, umożliwiającą uznanie towaru lub usługi za krajowe, określa się w umowie ubezpieczenia eksportowego zawartej z ubezpieczającym lub zlecającym udzielenie gwarancji ubezpieczeniowej z wyjątkiem ubezpieczenia eksportowego:

- 1) kontraktu eksportowego zawartego na okres ryzyka krótszy niż 2 lata,
 - 2) związanego ze szczególnym interesem Rzeczypospolitej Polskiej
- o ile Komitet wyraził na to ubezpieczenie zgodę.

Art. 12. 1. W razie powstania szkody objętej ubezpieczeniem eksportowym ubezpieczający, ubezpieczony i zlecający wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej, jeżeli jest on również jej beneficjentem, zobowiązany jest niezwłocznie udzielić Korporacji, na jej żądanie, z uwzględnieniem należytej staranności, wszelkich informacji oraz przedstawić dokumenty niezbędne do:

- 1) ustalenia okoliczności powstania szkody i jej rozmiarów;
- 2) weryfikacji wykonania obowiązków wynikających z umowy, na podstawie której udzielone zostało ubezpieczenie eksportowe, w zakresie, w jakim szkoda lub jej rozmiary mogą stanowić normalne następstwo niewykonania lub nienależytego wykonania danego obowiązku.

2. Ciężar dowodu, że szkoda jest następstwem ryzyka, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lub 4, spoczywa na ubezpieczającym, ubezpieczonym i zlecającym wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej, jeżeli jest on również jej beneficjentem.

3. Jeżeli ubezpieczającym jest zagraniczna agencja kredytów eksportowych obowiązki, o których mowa w ust. 1 i 2, ciąży na niej w zakresie określonym w umowie ubezpieczenia eksportowego.

Art. 13. 1. Z chwilą wykonania przez Korporację zobowiązania z tytułu ubezpieczenia eksportowego lub wykonania przez Skarb Państwa zobowiązania z tytułu gwarancji, na Korporację przechodzą, do wysokości wykonanego zobowiązania, wszelkie wierzytelności oraz inne prawa ubezpieczającego będącego ubezpieczonym, ubezpieczonego oraz zlecającego wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej będącego beneficjentem tej gwarancji, przysługujące im w stosunku do dłużnika, jego poręczycieli i gwarantów, także na podstawie umów zabezpieczenia o charakterze rzeczowym.

2. Jeżeli przejście na Korporację wierzytelności oraz innych praw, o których mowa w ust. 1, jest niemożliwe z uwagi na ograniczenia wynikające z przepisów prawa krajowego lub obcego lub gdy Korporacja podejmie decyzję o rezygnacji z ich nabycia ze względu na niewspółmierność kosztów ich nabycia w stosunku do ich wartości, wówczas ubezpieczający, ubezpieczony i zlecający wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej będący jej beneficjentem, wykonują je w imieniu własnym, lecz na rachunek i na koszt Korporacji, działając na podstawie wiążących wytycznych Korporacji.

3. Ubezpieczający, ubezpieczony i zlecający wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej będący jej beneficjentem, zobowiązani są przekazać Korporacji dokumenty i informacje oraz dokonać innych czynności niezbędnych do skutecznego dochodzenia przez Korporację praw, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli ubezpieczający, ubezpieczony i zlecający wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej, zrzekną się bez zgody Korporacji albo doprowadzą do utraty wierzytelności i praw, o których mowa w ust. 1, określonych w umowie ubezpieczenia eksportowego, Korporacja jest zwolniona od obowiązku wykonania zobowiązania z tytułu ubezpieczenia eksportowego albo uprawniona do żądania zwrotu wypłaconego świadczenia z tytułu ubezpieczenia eksportowego w zakresie, w jakim rozmiary szkody stanowią normalne następstwa takiego działania albo zaniechania.

5. Niewykonanie albo nienależyte wykonanie przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub zlecającego wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej będącego jej beneficjentem obowiązków, o których mowa w ust. 2 lub 3, uprawnia Korporację do żądania od nich , zwrotu wypłaconego świadczenia z tytułu ubezpieczenia eksportowego do wysokości szkody

powstałej z tego tytułu i w zakresie, w jakim jej rozmiary stanowią normalne następstwa niewykonania lub nienależytego wykonania tych obowiązków.

6. Jeżeli ubezpieczającym jest zagraniczna agencja kredytów eksportowych wykonywanie przez nią praw i obowiązków ubezpieczającego, o których mowa w ust. 1–5, ciąży na niej w zakresie ustalonym w umowie ubezpieczenia eksportowego.

Art. 14. 1. Skarb Państwa gwarantuje spłatę zobowiązań Korporacji wynikających z ubezpieczeń eksportowych oraz pokrycie kosztów i wydatków Korporacji związanych z tymi zobowiązaniami.

2. W przypadku gdy Korporacja nie wykona swojego wymagalnego zobowiązania, wynikającego z ubezpieczenia eksportowego, które zostało przez nią uznane poprzez złożenie oświadczenia woli lub obowiązek wykonania którego wynika z prawomocnego orzeczenia sądu, z ugody zawartej przez Korporację przed sądem albo z innego prawomocnego orzeczenia, ugody lub aktu będącego tytułem egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.⁴⁾), uprawniony do uzyskania świadczenia od Korporacji może wystąpić z żądaniem wykonania tego zobowiązania bezpośrednio do Skarbu Państwa.

3. Do żądania, o którym mowa w ust. 2, uprawniony do uzyskania świadczenia od Korporacji załącza dokumenty potwierdzające zaistnienie okoliczności uprawniających do wystąpienia z tym żądaniem.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wykonanie przez Skarb Państwa zobowiązania następuje bezpośrednio ze środków budżetu państwa.

5. W sprawach dotyczących gwarancji Skarb Państwa reprezentuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 15. Gwarancja Skarbu Państwa ma charakter bezwarunkowy i nieodwołalny oraz spełnia wymogi ochrony kredytowej nieruchomości w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385, 2432 oraz z 2019 r. poz. 55.

⁵⁾ Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68; Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31; Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37; Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7; Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108; Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4; Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153; Dz. Urz. UE L 336

Art. 16. 1. Do gwarancji Skarbu Państwa stosuje się przepisy art. 31 i 46 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1808).

2. Do kwoty, o której mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, dolicza się wyłącznie zobowiązania Korporacji z tytułu ubezpieczeń eksportowych.

Art. 17. 1. Jeżeli uprawnionym z tytułu ubezpieczenia eksportowego jest jednostka finansująca, Korporacja może zawrzeć z przedsiębiorcą krajowym lub z przedsiębiorcą zależnym, w związku z działalnością którego ta jednostka finansująca ma uzyskać ubezpieczenie eksportowe, umowę określającą w szczególności:

- 1) maksymalny procentowy udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto, umożliwiający uznanie towaru lub usługi za krajowe, a także sposób udokumentowania tego udziału;
- 2) obowiązek udzielania przez przedsiębiorcę krajowego lub przedsiębiorcę zależnego informacji związanych z realizacją kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego;
- 3) obowiązek dochowania innych wymogów dotyczących przedsiębiorcy krajowego lub przedsiębiorcy zależnego, wynikających z obowiązujących przepisów prawa oraz zobowiązań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i członkostwa Korporacji w Unii Berneńskiej;
- 4) postanowienia o odpowiedzialności cywilnej w stosunku do Korporacji z tytułu:
 - a) popełnienia przy zawieraniu kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego przestępstwa przekupstwa lub innego przestępstwa o podobnym charakterze,
 - b) naruszenia wymogów, o których mowa w pkt 1–3.

2. Naruszenie postanowień umowy, o której mowa w ust. 1, nie może stanowić przesłanki odmowy wypłaty odszkodowania lub kwoty gwarancji jednostce finansującej.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, Korporacja może uzależnić udzielenie ubezpieczenia eksportowego od zobowiązania jednostki finansującej w umowie ubezpieczenia eksportowego do niezwłocznego informowania Korporacji o okolicznościach,

które mogą stanowić naruszenie postanowień umowy, o której mowa w ust. 1, lub skutkować powstaniem odpowiedzialności cywilnej w stosunku do Korporacji z tytułu tej umowy.

Rozdział 3

Zasady realizacji ubezpieczeń eksportowych

Art. 18. Korporacja prowadzi działalność, o której mowa w art. 1, w imieniu własnym.

Art. 19. 1. Do zadań Korporacji należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie wniosków o udzielenie ubezpieczenia eksportowego;
- 2) ocena ryzyka udzielenia ubezpieczenia eksportowego;
- 3) podejmowanie decyzji dotyczących ubezpieczenia eksportowego w ramach uprawnień przekazanych przez Komitet zgodnie z art. 30 pkt 2 albo kierowanie wniosków do Komitetu w pozostałych przypadkach, o których mowa w art. 30, w szczególności w pkt 5–6;
- 4) zawieranie i wykonywanie umów ubezpieczenia eksportowego i umów reasekuracji biernej oraz umów z nimi związanych, w tym umów przewłaszczenia na zabezpieczenie;
- 5) przyjmowanie zabezpieczeń rzeczowych i osobistych związanych z zawieraniem umów ubezpieczenia eksportowego;
- 6) ustalanie wysokości szkód, rozmiaru odszkodowań oraz innych świadczeń należnych uprawnionym z tytułu ubezpieczenia eksportowego;
- 7) składanie oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów ubezpieczenia eksportowego;
- 8) prowadzenie rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 9) nabywanie i zbywanie przedmiotów i praw w związku z wykonywaniem umów ubezpieczenia eksportowego lub umów z nimi związanych;
- 10) prowadzenie kontroli przestrzegania przez ubezpieczających, ubezpieczonych i zlecających wystawienie gwarancji ubezpieczeniowej obowiązków określonych w umowie ubezpieczenia eksportowego;
- 11) prowadzenie postępowań regresowych oraz windykacyjnych związanych z ubezpieczeniem eksportowym;
- 12) opracowywanie ogólnych warunków dla poszczególnych rodzajów ubezpieczeń eksportowych, w oparciu o uchwały Komitetu określające zasady działalności Korporacji w zakresie poszczególnych rodzajów ubezpieczeń eksportowych;

- 13) opracowywanie projektów uchwał Komitetu w sprawach, o których mowa w art. 30 pkt 1–4, oraz przekazywanie ich Komitetowi do rozpatrzenia;
- 14) współpraca w ramach organizacji międzynarodowych, w szczególności Unii Europejskiej i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, w zakresie ubezpieczeń eksportowych;
- 15) sporządzanie sprawozdań wymaganych ustawą.

2. Korporacja może zlecić wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 1, innemu podmiotowi.

Art. 20. Korporacja może pobierać:

- 1) składkę z tytułu udzielenia ubezpieczenia bezpośredniego, pośredniego (reasekuracji) oraz udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez zagraniczną agencję kredytów eksportowych;
- 2) wynagrodzenie z tytułu wystawienia gwarancji ubezpieczeniowej;
- 3) prowizję z tytułu udzielenia ubezpieczenia eksportowego;
- 4) opłatę administracyjną, w szczególności z tytułu rozpatrywania wniosków o udzielenie ubezpieczenia eksportowego i wniosków o zmianę warunków ubezpieczenia eksportowego; w przypadku udzielenia ubezpieczenia eksportowego i zmiany warunków ubezpieczenia eksportowego opłatę zalicza się na poczet odpowiednich kwot, o których mowa w pkt 1–3.

Art. 21. Z tytułu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 19 ust. 1, oraz zarządzania umowami ubezpieczenia eksportowego zawartymi na podstawie ustawy uchylanej w art. 59, Korporacji przysługuje wynagrodzenie od Skarbu Państwa, reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zwanego dalej „ministrem”, w wysokości zapewniającej co najmniej pokrycie kosztów tej działalności, a także wydatków związanych ze zlecaniem zadań innym podmiotom, które nie są pokrywane z rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

Art. 22. Minister w imieniu Skarbu Państwa zawiera z Korporacją umowę w sprawie prowadzenia działalności w zakresie ubezpieczeń eksportowych, która określa w szczególności:

- 1) zasady ustalania wynagrodzenia, o którym mowa w art. 21 oraz tryb i warunki jego przekazywania Korporacji;
- 2) zadania, o których mowa w art. 19 ust. 1, których wykonywanie Korporacja może zlecić innemu podmiotowi oraz ich zakres;

- 3) zakres i sposób prowadzenia ewidencji umów zawartych z podmiotami, którym Korporacja może zlecić wykonywanie zadań na podstawie umowy.

Art. 23. 1. Do firmy i działalności Korporacji w zakresie uregulowanym ustawą nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999, 1000, 1669, 2215 i 2243) oraz przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 2210 i 2243).

2. Do umów zawieranych w zakresie uregulowanym ustawą nie stosuje się art. 807 § 1, art. 809 i art. 811 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80).

3. W przypadku wydania przez sąd postanowienia o ogłoszeniu upadłości Korporacji:

- 1) nie wchodzi do masy upadłości Korporacji wierzytelności i inne prawa wynikające z ubezpieczeń eksportowych, umów, o których mowa w art. 11 ust. 1, umów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wszelkie wierzytelności oraz inne prawa, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz środki zgromadzone na rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 2) na Skarb Państwa, reprezentowany przez upoważnionego przez Radę Ministrów, zgodnie z pkt 3 ministra, przechodzą wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umów, o których mowa w art. 11 ust. 1, ubezpieczeń eksportowych, wierzytelności i inne prawa i obowiązki wynikające z umów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wszelkie wierzytelności oraz inne prawa i obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz środki zgromadzone na rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 3) minister, upoważniony przez Radę Ministrów, do czasu powierzenia w drodze ustawy podmiotowi w niej wskazanemu prowadzenia działalności w zakresie ubezpieczeń eksportowych:
 - a) zapewnia co najmniej obsługę zawartych umów ubezpieczenia eksportowego, albo
 - b) powierza w trybie określonym w art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 1994 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215 oraz z 2019 r. poz. 53), na okres nie dłuższy niż jeden rok, prowadzenie określonej w niniejszej ustawie działalności zakładowi ubezpieczeń w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, który:
 - prowadzi działalność w przedmiocie ubezpieczeń kredytów eksportowych co najmniej od trzech lat,
 - da rękojmię należytego prowadzenia działalności określonej w niniejszej ustawie, w zakresie ustalonym z ministrem powierzającym tę działalność, w

szczegółności poprzez zatrudnienie pracowników Korporacji w wymiarze niezbędnym do wykonania tego ustalenia;

4) z chwilą powierzenia przez upoważnionego ministra prowadzenia działalności podmiotowi, o którym mowa w pkt. 3 lit b, na podmiot ten przechodzą wszelkie wierzytelności, inne prawa, obowiązki oraz środki zgromadzone na rachunku, o których mowa w pkt. 2.

4. W sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b przepisu art. 67 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych nie stosuje się.

5. Wierzytelności i inne prawa oraz środki zgromadzone na rachunku, o których mowa w ust. 3 pkt 1, nie podlegają egzekucji.

6. Do działalności Korporacji, w zakresie określonym w ustawie, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 24. Działalność prowadzona przez Korporację na podstawie ustawy podlega zwolnieniu, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 25. 1. Korporacja i osoby w niej zatrudnione, a także osoby i podmioty, którym Korporacja zleciła wykonywanie zadań, o których mowa w art. 19 ust. 1, członkowie Komitetu, oraz osoby biorące udział w posiedzeniach Komitetu, są obowiązane do zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia eksportowego.

2. Do zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 1, są również obowiązane inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tą tajemnicą.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji udzielanych na wniosek:

- 1) sądu lub prokuratury, o ile są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
- 2) Policji, o ile są niezbędne w toczącym się postępowaniu lub na potrzeby wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161 i 125);

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 149, 398, 1544 i, 1629 oraz z 2019 r. poz. 55 i 60.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433.

- 3) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, o ile są niezbędne na potrzeby wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2216 oraz z 2019 r. poz. 15 i 125);
- 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, o ile są niezbędne w toczącym się postępowaniu lub na potrzeby wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2018 r. poz. 2387, 2245, 2399 oraz z 2019 r. poz. 53 i 125);
- 5) Żandarmerii Wojskowej, o ile są niezbędne w toczącym się postępowaniu lub na potrzeby wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 430, 650, 1544, 2399 oraz z 2019 r. poz. 53 i 125);
- 6) komornika sądowego, w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym;
- 7) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;
- 8) ministra, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 9) Najwyższej Izby Kontroli;
- 10) organów Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.⁸⁾);
- 11) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, w zakresie wykonywania przez niego zadań określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 1000, 1039, 1499, 1544, 1577, 1654, 2193, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 53 i 125.

pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. poz. 723, 1075, 1499, 2215 oraz z 2019 r. poz. 125);

- 12) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w zakresie wykonywania przez niego zadań określonych w przepisach o ochronie danych osobowych;
- 13) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w zakresie wykonywania przez niego zadań określonych w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 14) Rzecznika Praw Obywatelskich, w zakresie wykonywania przez niego ustawowych zadań, w związku z podjętą interwencją;
- 15) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- 16) organów Unii Europejskiej oraz organizacji międzynarodowych zgodnie z zawartymi umowami międzynarodowymi i porozumieniami;
- 17) ubezpieczającego, ubezpieczonego, zlecającego udzielenie gwarancji ubezpieczeniowej oraz beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej, zagranicznej agencji kredytów eksportowych – w ramach danego ubezpieczenia eksportowego;
- 18) innego podmiotu, którego uprawnienie do żądania informacji wynika z przepisów odrębnej ustawy.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji udzielanych:

- 1) Komitetowi oraz osobom biorącym udział w jego posiedzeniach;
- 2) firmie audytorskiej lub osobie wykonującej usługi biegłego rewidenta, działającej w jej imieniu, w zakresie koniecznym do wykonywania czynności rewizji finansowej lub świadczenia innych usług zastrzeżonych w odrębnych przepisach do wykonywania przez biegłych rewidentów;
- 3) podmiotowi przetwarzającemu na zlecenie Korporacji dane dotyczące ubezpieczających, ubezpieczonych, zlecających udzielenie gwarancji ubezpieczeniowej oraz beneficjentów gwarancji ubezpieczeniowych;
- 4) adwokatom lub radcom prawnym w związku ze świadczeniem przez nich pomocy prawnej na rzecz Korporacji;
- 5) pracownikom administracji państwowej, w tym przedstawicielstw dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej, oraz pracownikom Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu S.A. z siedzibą w Warszawie i jej zagranicznych biur handlowych – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie;
- 6) zagranicznym agencjom kredytów eksportowych, a także organizacjom międzynarodowym, których członkiem jest Unia Europejska, Rzeczpospolita Polska lub

Korporacja i członkom tych organizacji – w zakresie niezbędnym do realizacji przyjętych przez Unię Europejską, Rzeczpospolitą Polską lub Korporację zobowiązań do wymiany informacji.

5. Przetwarzanie danych oraz wykonywanie czynności i funkcji przez podmiot, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, nie ogranicza odpowiedzialności wynikającej z obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1.

6. Korporacja może udostępniać dane dotyczące umów ubezpieczenia w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 470, z późn. zm.⁹⁾).

7. Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę Korporacji lub Skarbu Państwa albo o podejrzeniu, że działalność Korporacji jest wykorzystywana w celu ukrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego lub dla celów mających związek z przestępstwem lub przestępstwem skarbowym, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1.

8. Ujawnienie zestawień statystycznych, opracowań i ocen niezawierających danych jednostkowych oraz uniemożliwiających powiązanie ich z konkretnym podmiotem lub zidentyfikowanie konkretnego podmiotu, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 1.

Art. 26. 1. Korporacja i osoby w niej zatrudnione, a także osoby i podmioty, wykonujące zadania, o których mowa w art. 19 ust. 1, zachowują w tajemnicy informację o przekazaniu Policji danych, na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

2. Zachowanie tajemnicy, o której mowa w ust. 1, obowiązuje wobec stron umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 oraz wobec osób trzecich.

Art. 27. 1. Nadzór nad działalnością Korporacji w zakresie ubezpieczeń eksportowych sprawuje minister na zasadach określonych w ustawie.

2. W ramach nadzoru minister:

- 1) przeprowadza kontrolę w Korporacji;
- 2) może żądać od Korporacji informacji i wyjaśnień;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 730, 771, 1000 i 1104 oraz z 2019 r. poz. 55 i 125.

- 3) może żądać od Korporacji usunięcia w wyznaczonym terminie nieprawidłowości stwierdzonych w szczególności w trakcie kontroli;
- 4) może wydawać Korporacji zalecenia dotyczące działalności Korporacji oraz jej współpracy z Komitetem.

Art. 28. 1. Kontrolę wykonywania przez Korporację niniejszej ustawy przeprowadza się co najmniej raz na dwa lata.

2. Kontrola trwa nie dłużej niż 48 dni roboczych.

3. Zakres kontroli obejmuje w szczególności wykonywanie przez Korporację:

- 1) uchwał Komitetu;
- 2) zadań, o których mowa w art. 19 ust. 1;
- 3) umowy, o której mowa w art. 22.

4. Prezesowi Zarządu Korporacji przysługuje uprawnienie do:

- 1) zgłoszenia do przewodniczącego kontroli, w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli, przed podpisaniem protokołu kontroli, umotywowanych zastrzeżeń do protokołu;
- 2) odmowy podpisania protokołu kontroli, z podaniem na piśmie przyczyny odmowy.

5. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie zwalnia Korporacji z obowiązku spełnienia żądań ministra, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 3.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, mając na względzie:

- 1) zapewnienie obiektywnego ustalania stanu faktycznego oraz rzetelnego jego udokumentowania, pozwalającego na ocenę działalności Korporacji, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości ustalenie ich przyczyn i zakresu;
- 2) niezakłócanie w istotnym stopniu działalności gospodarczej prowadzonej przez Korporację, w szczególności realizacji jej zobowiązań wobec osób trzecich.

Art. 29. 1. Krajowa Administracja Skarbowa przeprowadza audyt w zakresie wydatkowania środków z wynagrodzenia, o którym mowa w art. 21, w związku z wykonywaniem oraz zlecaniem przez Korporację zadań, o których mowa w art. 19 ust. 1.

2. Audyt wykonywany jest co dwa lata.

3. Przepisy art. 95 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 96 ust. 2 i ust. 3, art. 97 ust. 1 pkt 2, ust. 1a, ust. 1b, ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 oraz art. 98 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej stosuje się, z wyjątkiem oceny celowości wydatkowania środków wynagrodzenia niepokrywających kosztów i wydatków, o których mowa w art. 21.

4. O terminie przeprowadzenia audytu właściwy organ Krajowej Administracji Skarbowej powiadamia ministra do trzech miesięcy przed zaplanowanym rozpoczęciem audytu.

5. Terminy audytu i kontroli, o której mowa w art. 28 ust. 1, nie mogą się pokrywać.

Rozdział 4

Komitet Polityki Ubezpieczeń Eksportowych

Art. 30. Do zadań Komitetu należy:

- 1) określanie polityki udzielania ubezpieczeń eksportowych względem poszczególnych krajów;
- 2) przekazywanie Korporacji uprawnień do podejmowania decyzji dotyczących ubezpieczenia eksportowego, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5, art. 5 ust. 6 i 7 i art. 7 ust. 2 i 3;
- 3) określanie zasad działalności Korporacji w zakresie poszczególnych rodzajów ubezpieczeń eksportowych, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5 i art. 7 ust. 2, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w Unii Europejskiej, w tym zasad ustalania wynagrodzenia z tytułu gwarancji ubezpieczeniowych oraz stawek ubezpieczeniowych, prowizji i opłat administracyjnych oraz przypadków, w których prowizje i opłaty administracyjne są pobierane;
- 4) określanie sposobu obliczenia kwoty zobowiązań Korporacji z tytułu udzielonych ubezpieczeń eksportowych;
- 5) podejmowanie decyzji, z wyjątkiem spraw przekazanych Korporacji zgodnie z pkt 2, w sprawach udzielenia ubezpieczenia eksportowego dotyczących:
 - a) innych czynności prawnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5,
 - b) ubezpieczenia kosztów utraconych korzyści ani innych szkód pośrednich poniesionych przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej, o których mowa w art. 5 ust. 6,
 - c) przewidywania przez Korporację wystąpienia szczególnego interesu Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku gdy:
 - ryzyko ubezpieczenia, zgodnie z art. 5 ust. 7, określiła jako bardzo wysokie,
 - ubezpieczenie, zgodnie z art. 7 ust. 3, dotyczy towarów lub usług niespełniających wymogu krajowości,

- d) kontraktów eksportowych zawartych na okres ryzyka poniżej dwóch lat, które, zgodnie z art. 7 ust. 2, nie spełniają wymogu krajowości eksportowanych lub dostarczanych towarów i usług;
- 6) wydawanie opinii wstępnej odnośnie możliwości udzielenia ubezpieczenia eksportowego w przypadku wystąpienia przesłanek budzących istotne wątpliwości Korporacji co do zasadności objęcia ochroną ubezpieczeniową transakcji, ze względu na przedmiot eksportu, sytuację międzynarodową lub dwustronne relacje Rzeczypospolitej Polskiej z krajem importera, przy czym wydanie opinii wstępnej może nastąpić również przed przyjęciem przez Korporację wniosku o udzielenie ubezpieczenia eksportowego.

Art. 31. 1. W skład Komitetu wchodzi, powołani przez Prezesa Rady Ministrów, po jednym przedstawicielu w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu:

- 1) ministra;
- 2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 3) ministra właściwego do spraw zagranicznych;

– na wniosek właściwego ministra.

2. Przewodniczący może zapraszać na posiedzenia Komitetu inne osoby bez prawa głosu, o ile jest to uzasadnione rodzajem spraw lub wniosków o udzielenie ubezpieczenia eksportowego, rozpatrywanych na posiedzeniu Komitetu.

Art. 32. 1. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra.

2. Komitet rozpatruje sprawy na posiedzeniu, w tym przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, albo w drodze korespondencyjnego przedstawiania stanowisk (tryb pisemny).

3. Komitet rozpatruje sprawy, w tym podejmuje decyzje w formie uchwał, na posiedzeniu większością dwóch trzecich głosów wszystkich członków Komitetu z wyjątkiem ust. 4, a w trybie pisemnym jednogłośnie.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5, art. 5 ust. 6 i 7 i art. 7 ust. 3, Komitet podejmuje uchwały na posiedzeniu jednogłośnie.

5. Uchwały Komitetu są wiążące dla Korporacji.

6. Sekretariat Komitetu prowadzony jest przez urząd obsługujący ministra.

7. Komitet przedstawia Radzie Ministrów roczne sprawozdanie ze swojej działalności w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb działania i organizację Komitetu, określając w szczególności sposób jego zwoływania, oraz tryb rozpatrywania wniosków składanych Komitetowi, mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania ubezpieczeń eksportowych oraz umożliwienie członkom Komitetu należytego zapoznania się ze sprawami przedkładanymi do rozstrzygnięcia.

Art. 33. Bezskuteczność, nieważność lub innego rodzaju wada dotycząca uchwał Komitetu lub niezgodność umów ubezpieczenia eksportowego z tymi uchwałami, pozostaje bez wpływu na ważność udzielonych ubezpieczeń eksportowych oraz umów, na podstawie których zostały one udzielone.

Rozdział 5

Finansowanie ubezpieczeń eksportowych

Art. 34. Ustawa budżetowa określa limit, którego nie mogą przekroczyć łączne zobowiązania Korporacji z tytułu ubezpieczeń eksportowych.

Art. 35. 1. Rozliczenia finansowe związane z ubezpieczeniami eksportowymi prowadzone są przez Korporację na rachunku „Interes Narodowy”, zwanym dalej „rachunkiem”.

2. Rachunek może składać się z kilku rachunków prowadzonych przez więcej niż jeden bank, w tym rachunków depozytowych.

3. Na rachunku gromadzone są:

- 1) składki, wynagrodzenia, prowizje i opłaty administracyjne z tytułu ubezpieczeń eksportowych, o których mowa w art. 20;
- 2) kwoty uzyskane w wyniku postępowań windykacyjnych i regresowych;
- 3) odsetki od środków zgromadzonych na rachunku;
- 4) środki przekazane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych zgodnie z art. 36 ust. 1;
- 5) odsetki od depozytu, o którym mowa w ust. 5;
- 6) dodatnie różnice kursowe;
- 7) inne wpływy związane z udzielaniem ubezpieczeń eksportowych.

4. Z rachunku pokrywane są:

- 1) odszkodowania i wypłaty z tytułu ubezpieczeń eksportowych;

- 2) składki i prowizje reasekuracyjne oraz prowizje z tytułu ubezpieczeń eksportowych, o których mowa w art. 4 pkt. 3;
- 3) wypłaty z tytułu zwrotu kwot, o których mowa w ust. 3 pkt 1;
- 4) koszty postępowań windykacyjnych i regresowych, w tym koszty, o których mowa w art. 13 ust. 2;
- 5) koszty likwidacji szkód;
- 6) koszty postępowań sądowych i arbitrażowych;
- 7) wypłaty środków, o których mowa w ust. 6;
- 8) opłaty bankowe;
- 9) ujemne różnice kursowe;
- 10) inne wydatki związane z udzielaniem ubezpieczeń eksportowych.

5. Korporacja może zlecić przekazywanie wolnych środków na rachunku w depozyt.

6. Środki zgromadzone na rachunku są przekazywane do budżetu państwa według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku budżetowego, najpóźniej do dnia 5 stycznia kolejnego roku budżetowego.

7. Środki zgromadzone na rachunku, o których mowa w ust. 6, są rozliczane w ciężar budżetu państwa poprzedniego roku budżetowego z przeznaczeniem na zmniejszenie wydatków dokonanych w danym roku budżetowym z tytułu gwarancji Skarbu Państwa, a następnie na dochody budżetu państwa.

8. W przypadku gdy środki zgromadzone na rachunku, o których mowa w ust. 6, pokryją część wydatków, o których mowa w ust. 7, to niepokryta część tych wydatków stanowić będzie koszt budżetu państwa.

9. Środki zgromadzone na rachunku nie stanowią przychodu Korporacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 36. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonując gwarancję Skarbu Państwa przekazuje, na wezwanie Korporacji, na rachunek, o którym mowa w art. 35 ust. 1, środki na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 35 ust. 4 pkt 1–6 i 8–10.

2. Z tytułu wykonania gwarancji Skarbowi Państwa przysługują jedynie środki zgromadzone na rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1, rozliczane na zasadach określonych w art. 35 ust. 7 i 8.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w imieniu Skarbu Państwa zawiera z Korporacją umowę, która określa tryb przekazywania i rozliczania środków,

o których mowa w ust. 1, a także zakres, formy i terminy sprawozdawczości dotyczącej rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

4. W przypadku przeprowadzenia kontroli wykonywania umowy, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje ministra o wynikach kontroli w terminie jednego miesiąca od jej zakończenia.

5. Umowę, o której mowa w ust. 3, Korporacja może podać do publicznej wiadomości.

Art. 37. 1. Działalność prowadzona przez Korporację na podstawie ustawy jest wyodrębniona dla celów ewidencji, sprawozdawczości i podatkowych, w stosunku do pozostałej działalności Korporacji prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

2. Zdarzenia, w tym operacje gospodarcze, związane z działalnością prowadzoną na podstawie ustawy, nie są wykazywane w księgach rachunkowych i sprawozdaniach finansowych Korporacji sporządzanych na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

3. Zdarzenia, w tym operacje gospodarcze, związane z działalnością prowadzoną na podstawie ustawy, są wykazywane w sprawozdaniach sporządzanych przez Korporację na podstawie ustawy.

Art. 38. 1. Korporacja przedstawia ministrowi, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, kwartalne sprawozdania obejmujące w szczególności informacje o:

- 1) stanie rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 2) ubezpieczeniach eksportowych udzielonych na podstawie ustawy;
- 3) wypłatach dokonanych z tytułu ubezpieczeń eksportowych udzielonych na podstawie niniejszej ustawy i ustawy uchylanej w art. 59;
- 4) stopniu wykorzystania limitu, o którym mowa w art. 34.

2. Korporacja przedstawia Radzie Ministrów roczne sprawozdanie obejmujące informacje, o których mowa w ust. 1, wraz z opinią biegłego rewidenta, po uzyskaniu opinii ministra i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i terminy składania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego nadzoru, o którym mowa w art. 27.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, może być przez Korporację podane do publicznej wiadomości, przy czym nie ujawnia się informacji objętych tajemnicą, o której mowa w art. 25 ust. 1.

Art. 39. Korporacja do dnia 30 czerwca następnego roku przedstawia Komitetowi roczne sprawozdanie z jej działalności prowadzonej na podstawie ustawy obejmujące w szczególności informacje o:

- 1) stanie zobowiązań z tytułu ubezpieczeń eksportowych;
- 2) przychodach ze składek, wynagrodzeń, prowizji i opłat administracyjnych, o których mowa w art. 20;
- 3) przewidywanych zobowiązaniach z tytułu zawartych umów ubezpieczenia eksportowego i gwarancji ubezpieczeniowych na kolejne lata.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 40. 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 25 ust. 1 ujawnia ją lub wykorzystuje, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 5.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1543) w art. 5:

- 1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu realizacji programów rządowych, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje środki na zwiększenie funduszu statutowego BGK.”;

- 2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W celu realizacji programów rządowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje środki na pokrycie kosztów i wydatków

związanych z ich realizacją, a także ustala, zgodnie z zasadami Porozumienia Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w sprawie Oficjalnie Wspieranych Kredytów Eksportowych, wysokość minimalnej stałej stopy procentowej dla złotego. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje BGK oraz Sekretariat Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju o wysokości minimalnej stałej stopy procentowej dla złotego.”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 42. Do umów ubezpieczenia eksportowego oraz gwarancji ubezpieczeniowych, odpowiednio zawartych albo wystawionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy uchylanej w art. 59, przy czym do roszczeń z tytułu ubezpieczeń eksportowych udzielonych na podstawie umów ubezpieczenia eksportowego zawartych na podstawie ustawy uchylanej w art. 59, obejmujących ochroną ubezpieczeniową należności z tytułu kontraktów eksportowych zawartych na okres ryzyka krótszy niż dwa lata i zgłoszonych po dniu wejścia w życie ustawy, stosuje się przepis art. 7 ust. 2. niniejszej ustawy.

Art. 43. Gwarancja Skarbu Państwa obejmuje wszelkie zobowiązania Korporacji wynikające z umów ubezpieczenia eksportowego oraz gwarancji ubezpieczeniowych, odpowiednio zawartych albo wystawionych na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 59.

Art. 44. Zobowiązania Korporacji wynikające z umów ubezpieczenia eksportowego oraz gwarancji ubezpieczeniowych, zawartych na podstawie ustawy uchylanej w art. 59, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w art. 35 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 45. Z chwilą nabycia przez Korporację wierzytelności oraz innych praw, o których mowa w art. 12 ustawy uchylanej w art. 59, do tych wierzytelności i praw stosuje się przepisy art. 23 ust. 3 pkt 1–2, ust. 5 i 6 i art. 24 niniejszej ustawy.

Art. 46. Do czasu zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 niniejszej ustawy:

- 1) zachowuje moc umowa, o której mowa w art. 14 ustawy uchylanej w art. 59;
- 2) stroną umowy, o której mowa w pkt 1, staje się z mocy prawa minister;

- 3) płatność należnego Korporacji z tytułu wykonywania ustawy wynagrodzenia następuje z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister.

Art. 47. Do przyrzeczeń dotyczących podpisania umowy w sprawie objęcia kredytu eksportowego Programem Dopłat do Oprocentowania Kredytów Eksportowych z bankiem, uzyskanych od Banku Gospodarstwa Krajowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy uchylanej w art. 60.

Art. 48. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Korporacja dostosuje swój statut do stanu prawnego wynikającego z niniejszej ustawy.

Art. 49. Pierwsza kontrola, o której mowa w art. 28 ust. 1 niniejszej ustawy, przeprowadzona zostanie w 2020 roku.

Art. 50. Pierwszy audyt, o którym mowa w art. 29 ust. 1 niniejszej ustawy, przeprowadzony zostanie w 2021 r.

Art. 51. 1. Komitet Polityki Ubezpieczeń Eksportowych, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 59, staje się Komitetem w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasa członkostwo w Komitecie przedstawicieli ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw rynków rolnych i Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Uchwały Komitetu Polityki Ubezpieczeń Eksportowych, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 59, obowiązują do czasu ich uchylenia.

Art. 52. Wyodrębniony rachunek bankowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 59, staje się z dniem 1 stycznia 2020 r. rachunkiem, o którym mowa w art. 35 ust. 1 niniejszej ustawy, a środki na nim zgromadzone stanowią z dniem 1 stycznia 2020 r. saldo otwarcia tego rachunku.

Art. 53. Zobowiązania Korporacji z tytułu pożyczek udzielonych ze środków budżetu państwa na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 ustawy uchylanej w art. 59 zostają umorzone z dniem 1 stycznia 2020 r.

Art. 54. W zakresie działalności prowadzonej przez Korporację na podstawie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów art. 17 ust. 2, 3 i 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1182, z późn. zm.¹⁰⁾).

Art. 55. W okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia przeniesienia na Polski Fundusz Rozwoju S.A. z siedzibą w Warszawie akcji Korporacji lub wniesienia ich w celu pokrycia akcji w kapitale zakładowym Polskiego Funduszu Rozwoju S.A., posiadanych przez Skarb Państwa albo Bank Gospodarstwa Krajowego, nie stosuje się art. 13 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 798, z późn. zm.¹¹⁾).

Art. 56. W terminie 90 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 60, zostanie zamknięty. Środki znajdujące się na tym rachunku podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 57. Środki przeznaczone na pokrycie dopłat do oprocentowania kredytów eksportowych objętych Programem Dopłat do Oprocentowania Kredytów Eksportowych przed upływem terminu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uwzględnia się w ramach środków na pokrycie kosztów i wydatków związanych z realizacją programów rządowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 58. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2 ust. 9, art. 6e, art. 7b ust. 3 i art. 15 ust. 19 ustawy uchylanej w art. 59 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 8, art. 9 ust. 8, art. 28 ust. 6 i art. 32 ust. 8 niniejszej ustawy, jednakże nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, 1735, 2024, 2243 i 2270.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 1637, 1669 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 128.

Rozdział 9

Przepisy końcowe

Art. 59. Traci moc ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1378).

Art. 60. Traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów eksportowych o stałych stopach procentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 208).

Art. 61. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Joanna Sauter-Kunach

Dyrektor Departamentu Prawnego

/podpisano elektronicznie/